

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **M. R. a spol.**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 3 T 215/02, na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného E. B. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. októbra 2011, sp. zn. 3 To 11/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. B. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 9. decembra 2010, sp. zn. 3 T 215/02, boli obvinení M. R. a E. B. uznaní za vinných z trestného činu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148c ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. septembra 2003 na tom skutkovom základe, že

dňa 19.12.2001 v popoludňajších hodinách M. R. a už odsúdená T. R., po predchádzajúcej dohode, v obci U. od doposiaľ neznámych osôb prevzali 794 kartónov cigariet značky G. označené kontrolnými známkami M. republiky, ktoré cigarety M. R. previezol na svojom osobnom motorovom vozidle značky VW Passat EČ S. do H., kde po ceste ho sprevádzala T. R. na osobnom motorovom vozidle značky Škoda 105 EČ S., pričom osobné motorové vozidlo značky VW Passat s cigaretami odstavili v garáži na ulici L. oproti bytovému domu č. X., ktorú užíval E. B. a ktorý na tento účel dal T. R. kľúče a táto garáž otvorila, ktoré cigarety chceli uviesť do ďalšieho obehu, k čomu nedošlo, lebo M. R. a T. R. boli pri garáži prichytení ÚOTČ PPZ a príslušníkmi Colnej správy SR, čím porušili ustanovenie § 20 ods. 1, 3 zákona č. 312/1993 Z.z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov a spôsobili tým Slovenskej republike colný dlh vo výške 13 975,23 eur /421 018, Sk/.

Za to boli odsúdení podľa § 148c ods. 1 Tr. zák., s použitím § 53 ods. 1, 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. septembra 2003 na peňažné tresty vo výmere 700 (sedemsto) eur, a to každý z nich, pričom podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. bol každému z obvinených pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Obvinenému M. R. bol okrem peňažného trestu uložený aj trest prepadnutia vecí.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja obvinení.

Na jeho podklade Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom z 13. októbra 2011, sp. zn. 3 To 11/2011, podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinených M. R. a E. B. uznal za vinných z trestného činu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148c ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. septembra 2003 na tom istom skutkovom základe ako okresný súd ovšem s tou zmenou, že Slovenskej republike nespôsobili colný dlh vo výške 13 975,23 eur (421 018 Sk), ale dlh na spotrebnej dani vo výške 4744,07 eur (142 920 Sk).

Za to každého z obvinených odsúdil podľa § 148c Tr. zák. (krajský súd opomenul uviesť odsek 1 tohto ustanovenia), s použitím § 53 ods. 1, 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) eur a podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. každému z nich stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu.

Obvinenému M. R. zhodne ako súd prvého stupňa uložil okrem peňažného trestu aj trest prepadnutia vecí.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Prešove podal obvinený E. B. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom výslovne označil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ poukázal na to, že bol v rozpore so zákonom uznaný za vinného z trestného činu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c

ods. 1 Tr. zák., alinea druhá spoločne s M. R., napriek tomu, že výroková časť rozsudku neobsahuje jedinú zmienku a už vôbec nie nejaký dôkaz, že s menovaným uvádzal do obehu tovar bez kontrolných známkov na jeho označenie na daňové účely. Vo výroku rozsudku je totiž len obsahovo nepochopiteľná časť vety spomínajúca jeho meno, v ktorej je vo vzťahu ku garáži, v ktorej mali byť uložené nejaké cigarety uvedené nasledovné: “ktorú užíval E. B. a ktorý na tento účel (nie je zrejmé aký) dal T. R. kľúče a táto garáž otvorila, ktoré cigarety chceli uviesť do Ďalšieho obehu (nie je zrejmé kto), k čomu už nedošlo, lebo M. R. a už odsúdená T. R. boli pri garáži prichytení...“. Aj odôvodnenie rozsudku mimo časti, ktorú možno označiť ako nepodložené úvahy a domnienky súdu neobsahuje žiadne dôkazy preukazujúce, že by uvádzal do obehu nelegálny tovar. Ďalej uviedol, že osobitná časť Trestného zákona nepozná žiadnu skutkovú podstatu trestného činu požičania kľúčov od garáže. Úplne nezmyselné sú tvrdenia súdu, že bol usvedčený zápisnicou z ohliadky miesta činu, fotodokumentáciou a zákonnými prepismi telefonických hovorov. Ostatne uvedený dôkaz preukazuje len to, že z mobilného telefónu s číslom, ktoré mu po určitú dobu patrilo, boli vykonané telefonické hovory s T. R.. Tento však bežne požičiaval známym, čo je však podstatné, prepisy uvádzajú len záznamy z hovorov, ale nikdy nebolo stotožnené podľa hlasových vzoriek, že tieto hovory uskutočnil on. Takže mimo toho, že bol odsúdený za neexistujúci trestný čin, bol odsúdený aj bez dôkazov.

Pritom došlo aj k porušeniu práva na spravodlivé konanie, keďže odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s prejednávanou vecou.

Z uvedených dôvodov obvinený E. B. navrhol zrušiť napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 13. októbra 2011, sp. zn. 3 To 11/2011, a tomuto súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné v podanom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že zistený skutok bol právne posúdený v súlade so zákonom, a preto navrhol dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1

Tr. por. a tiež s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 od. 2 Tr. por. a prostredníctvom obhajcu ako to prikazuje ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por., po tom ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), ale zároveň aj to, že dovolanie obvineného E. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže nebol splnený ním uplatnený dovolací dôvod.

Predovšetkým treba uviesť, že prieskum najvyššieho súdu pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. čo sa týka zisteného skutku je limitovaný len posúdením správnosti právnej kvalifikácie, keďže podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

O nesprávne právne posúdenie zisteného skutku pôjde za situácie, keď tento skutok v jeho popise neobsahuje všetky znaky objektívnej i subjektívnej stránky trestného činu, t.j. obsahuje konanie, ktoré nie je trestným činom a tiež aj vtedy, ak mal byť zistený skutok posúdený ako iný trestný čin a to buď prísnejšie alebo miernejšie trestný v porovnaní s napadnutým rozhodnutím.

Odvolocia námietka obvineného E. B., že bol uznaný za vinného z nejestvujúceho trestného činu by bola relevantná vtedy, ak by zo zisteného skutku skutočne vyplývalo len to, že odsúdenej T. R. požičal kľúče od garáže. Ovšem konštrukcia zisteného skutku je iná a v zrozumiteľných súvislostiach vecných a časových vyjadruje pomoc obvineného spočívajúcu v dočasnom ukrytí vozidla s nelegálnym tovarom v garáži, ktorej bol užívateľom, aby spoluobvinený M. R. a už odsúdená T. R. mohli (zadržané) cigarety uviesť do ďalšieho obehu. Takto chápaný skutok vyjadruje hoci nie výslovne aj vedomosť obvineného o podstate konania, ku ktorému jeho pomoc smerovala.

Z uvedeného vyplýva, že konanie obvineného malo byť pri správnom použití zákona kvalifikované ako účasť formou pomoci v zmysle § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na trestnom čine porušenia (a nie porušovania ako sa to nesprávne uvádza v napadnutom rozsudku) predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a nie ako spolupáchateľstvom v zmysle § 9 ods. 2 Tr. zák. na uvedenom trestnom čine. Toto pochybenie však zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, lebo na trestnú zodpovednosť účastníka sa zásadne použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a (spolupáchatel'a), a preto vzhľadom

na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por. dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. za takého stavu nemožno použiť.

V nadväznostiach na horeuvedené treba ďalej uviesť, že obvinený E. B. už v podanom odvolaní a teraz skoro identicky v dovolaní záver o neexistencii znakov aplikovaného trestného činu vyvodzuje na inom skutkovom základe (púhe požičanie kľúčov od garáže) než ho vyjadruje zistený skutok a na základe uskutočnenia sa s hodnotením vykonaných dôkazov súdmi prvého a druhého stupňa. V tomto smere už ale nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré naopak nie sú pri tomto dovolacom dôvode prípustné a ktorými sa dovolací súd na dovolanie obvineného nemôže zaoberať. Napadnúť dovolaním právoplatné rozhodnutie vychádzajúce zo skutkového stavu nesprávne zisteného v podstatných okolnostiach na základe vykonaných dôkazov môže totiž len minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Iba dovolanie tohto oprávneného subjektu by umožňovalo zaoberať sa správnosťou zistenia skutkového stavu, vrátane posudzovania správnosti vykonaných dôkazov.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. B. odmietol, lebo nebol splnený ním uplatnený dôvod dovolania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2012

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková